

κεται για σοβαρά ελαττώματα. Έκείνο το όποιον πρέπει να ζητήσουμε από τον σύζυγό μας, είναι να αγαπά την οικογενειακή ζωή και το σπίτι του, το όποιο να θεωρή ως ένα ήρεμο καταφύγιο κι' όχι σαν μιά φυλακή, την οποία να βιάζεται να εγκαταλείψει. Πρέπει να έχει συνείδηση της άποστολής του ως συζύγου και πατρός και να εκτιμά βαθειά εκείνη την που θά πάρη, ούτως ώστε στο πρόσωπό της να μη βλέπη μόνο την «γυναίκα», αλλά και εκείνη που στο δικό του σπίτι θά αντικαταστήση τη μητέρα του, την πιστή και άφωτισμένη σύντροφο, που στις δύσκολες στιγμές του βίου θά σταθή δίπλα του ως φύλαξ άγγελος, για να τον παρηγορήσει και να τον ένθαρρύνη. Γιατί ο γάμος είναι ή πορεία δυο ανθρώπων σ' ένα δρόμο από λύπες και χαρές και μόνο ή αγάπη ή βαθειά και άναλωτική, που στηρίζεται στην έκτιμησι και στην έμπιστοσύνη, θά μάς δίνη τη δύναμη να ύποφέρουμε ευκολώτερα τή λύπη και θά μάς καταστήση έντονώτερη τη χαρά.

Μ' έκτιμησι. «Μιά Πατρινοπούλα»

Η δ'ς Ε. Π. Ρ. (Αθήναι), μάς άπαντά :
 "Αγαπητό «Μπουκέτο». Για μένα Ιδανικός σύζυγος είναι έ-

νας άνδρας μ' ευγενικιά ψυχή, με γερό σώμα μ' και γερό μυαλό, μ' ένα χαρακτήρα σταθερό, εύθυμ, δυνατό, που θά έχη μιά ζυγιομένη αγάπη σέ όλα και για όλα, και μιά καλή δουλειά, που να φέρνη τόσα, όσα θά έξασφάλιζαν μιά ζωή μέτρια." Ένας γάμος, για να είναι εύτυχισμένος, κατά τή αντίληψή μου, πρέπει να υπάρχει άμοιβαία έκτιμησι και αγάπη και οι ένδιαφερόμενοι να προσπαθούν, άν δεν ύπάρχει, να έπέλθην άν όχι άπόλυτος, γιατί είναι δύσκολο, τουλάχιστον σχετική συμφωνία χαρακτήρων.

Μ' έκτιμησι
 Ε. Π. Ρ.

Η δ'ς ΧΡΥΣΑΝΘΗ (Πειραιεύς), μάς γράφει :
 "Αγαπητό «Μπουκέτο». Άνευ αξιώσεων βραβείου, σου στέλνω τήν άπάντησή μου. Ό Ιδανικώτερος άνδρας, ο Ιδανικώτερος σύζυγος, είναι αυτός που άγαπούμε, κι' όσο τον άγαπούμε...είνε άνώτερος κι' άπό Θεός Ι... Άλλοίμονό του όμως άν περάσει ή αγάπη ! "Ε, τότε... κι' αυτός ο Σατανάς είναι καλύτερος του και εις τήν μορφήν και εις τήν ψυχήν !..."

Μ' αγάπη. Χρυσάνθη

Η δ'ς ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Θεσσαλονίκη), μάς γράφει :
 "Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Δέν ύπάρχουν Ιδανικοί σύζυγοι, δυστυχώς ! Υπάρχουν μόνο άνθρωποι. Άνθρωποι καλοί και άνθρωποι κακοί. Καλοτυχ ή κοπέλλα που θά τήν εύνοήση ή Μοίρα να πάρη για σύντροφο τής ζωής της έναν καλόκορδο κι' άφωτισμένο σύζυγο. Αυτό είναι το μυστικό τής εύτυχίας στο γάμο. Πρέπει, φυσικά, να είναι και ή σύζυγος πιστή και άφωτισωμένη. Έτσι, ή άρμονία είναι πλήρης και ή εύλογία του Θεού σκέπει τον οίκον ένός συζυγικού ζεύγους.

Μέ τιμήν
 Μαρία Πανταζοπούλου

Η δ'ς Μ.Μ.Μ. (Πειραιεύς), μάς άπαντά :
 Προτιμώ τήν χηρείαν ! Άρα Ιδανικός σύζυγος για μένα είναι ο έτοιμόροπος, ήγουν εκείνος που μαζεύει γράμματα για τον άλλο κόσμο !..."

Γιαά σας
 Μ. Μ. Μ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

ΑΠΟ ΤΑ ΙΟΝΑΡΕΖΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

— Ό έπισκεπτής.—Δέν τολμώ να σας τό πώ, μίσις Σμιθ, αλλά ο μακαρίτης σύζυγός σας μου χροστούσε δέκα σέλλινια, όταν πέθανε.
 "Η χήρα.—'Αλήθεια ! "Ω, κύριε... Πόσο χαίρομαι που θάχετε έτσι μιά άφομή να τον θυμάστε !..."

"Η μίσις Χιλς.—Ξέρεις τί διάβαζε προχθές ; "Η στρουθοκάμηλος, λέει, δέν έχει καλή όραση και συγχρόνως χωνεύει ό,τι όποτε καταπι.

"Η μίσις Μπίλς.—"Αχ, τί ιδιόωδης τύπος...σύζυγος, ή στρουθοκάμηλος !..."

Στό έργαστήριο τών φυλακών.
 "Ό διευθυντής.—Αύτοι οι άσκαοι είναι έλλεινά καμωμένοι !...
 "Ό κατάδικος.—"Αν ή έργασία μου δέν σας άρέσει, μπορείτε να με...άπολύσετε !..."

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

"Όπως εις σειράν φύλλων έγράφαμε, έκ τών άπαντήσεων τών άναγνωστριών μας στο έρώτημα του «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θά βραβευθούν ή πέντε έπιτυχέστερες. Η 1η έπιτυχής άπάντησις θά πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εθρωπαικό), αξίας 400 δραχμών, και τό δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στο Κομμωτήριον του κ. Χαμαράκη. Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, αξίας 175 δραχμών και ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΙΑΙ, έκ του κ. Χαμαράκη. Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εθρωπαική), αξίας 150 δραχμών. Η 4η θά δικαιούται έπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν στο Κομμωτήριον του κ. Χαμαράκη. Καί ή 5η θά πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Έπίσης θά δημοσιευθούν ή φωτογραφίες τών Δίδων που θά βραβευθούν.

Παρακολουθών έπίσης τές άγαπητάς άναγνωστριάς μας όπως άπαντούν σαφώς, όχι πολύ έντενώς, και όπως καθαρογράφουν. Τέλος, τές παρακαλούμεν όπως σηματούουν στή γωνία του εκάστου της άπαντήσεώς τον τί λέει «ΚΑΜΠΑΝΙΑ» Γράφατε έπί τής μιάς πλευράς του χαρτου.

Κάποτε, ένας Σκώτος μπήκε σ' ένα Άμερικάνικο Τηλεγράμματο για να στείλ η ένα τηλεγράμμα. Ό υπάλληλος του έλεε πως θά πλήρωνε όσες λέξεις θά έγραφε, εκτός τής ύπογραφής του, για τήν όποία δέν θάδινε τίποτε.

"Ό Σκώτος σκέφτηκε τότε κάμωσση όρα και κατάπινε έτσι :
 —Χι... όρα !... "Εγώ λοιπόν, κύριε, είμαι Έρωθρόδεμος και τ' όνομά μου είναι : «Έπιστοφόρο τό Σάββατο. Θά τηλεγραφήσω λοιπόν μόνο τ' όνομά μου !..."

Μιά μέρα οι διαβάτες είδαν άπάντο στο παράθυρο ένός σπιτιού τή έξής άγγελία : «Πωλείται πιάνο».

Τήν επομένη, άπάντο στο παράθυρο του διπλανού σπιτιού, ίπείχε έπίσης μιά άγγελία, που έλεγε : «Ώδα νάχη ο Θεός !..."

"Η κυρία.—Μαίρη, παρατηρώ πως ο φίλος σου ο χωροφύλακας έρχεται πολύ συχνά τελευταίως. Λές νάχη καλούς σκοπούς ;
 "Η μαγειρίσα.—Νομίζω, κυρία ! Γιατί άρχισε τελευταίως να γρονιάχη για τή μαγειρική μου τέχνη !..."

Καυμένη Σαίξπηρ !...
 "Από μιά έπιστολή μαθητού :
 «Μετά τές έξετάσεις δώσαμε μιά παράσταση, που λέγεται «Αμλέτος». Ησαν καλεσμένοι όλοι οι γονείς τών παιδιών. Μολονότι δέ πολλοί άρ' αυτους είχαν ιδή τό ίδιο έργο στο θέατρο, όστόσο δέν μπόρασαν να μη γελάσουν με τήν καρδιά τους !..."

"Ό πατέρας λέει στο γικό του, ο όπώος μαθαίνει βιολί :
 —Τζώρτζ, άν μελετήσης καλά, θά σου δώσω ένα σέλλιν.
 "Ό Τζώρτζ.—Καλά, μπαμπά, δέν μ' γείτονάς μας, ο μιστρο Μπράουν, μου έταξε δυό σέλλινια...άν δέν μελετήσω !..."

"Ό δάσκαλος.—Τόμυ, μπορείς να σχηματίσης μιά φράση, που νάχη μέσα τή λέξη «αυθάδης» ;
 "Ό Τόμυ.—Τό πρωί έπια ένα φλιτζάν καφέ !...
 "Ό δάσκαλος.—Μά, παιδάκι μου, που είναι τό κριθάρι ;
 "Ό Τόμυ.—Μέσα στον καφέ, κύριε !..."

Βολικός άνθρωπος.
 Μέσα στο βαγόνι του τράνου ένας νέος λέει στον συνταξιδιώτη του :
 —"Ω ! τί έπαθα !... Καθώς πήρα τό πανομήρο μου άπό τό δίκτυ, τράδηξα, χωρίς να θέλω, τον κώδικα του κινδύνου. Τι να κάνω τώρα ; Θά με ύποχρεώσουν να πληρώσω πέντε λίρες πρόστιμο !...
 "Ό συνταξιδιώτης.— Δώστε μου τρεις λίρες και θά προσποιηθώ πως μ' έπιασε μιά νεύρωσι και ριχτήκα να σέ πνίξω !..."

"Η έπισκέπτρια ρωτάει έναν κατάδικο :
 —Γιατί παραπονείσαι πως είσαι άτυχος ; Δέν έχεις δικη. Πές μου τί έκανες για να βρούκεσαι σήμερα στή φυλακή...
 "Ό κατάδικος.— Δέν έκανα τίποτε, κυρία. Ή έκανα μόνεκα ένα χωροφύλακα !..."

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
 Διαβάστε στήν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τίς άπαντήσεις τών νεαρών κυριών για τήν ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. Άρχισαν δημοσιεύόμενες άπό του φύλλου τών Χριστουγέννων